

4. Лепа Н.Н. Методы и модели стратегического управления предприятием / НАН Украины. Ин-т экономики промышленности / Лепа Н.Н. – Донецк: ООО «Юго-Восток Лтд», 2002. – 186 с.

5. Панасюк В.М. Витрати виробництва: управлінський аспект: Монографія: Наукове видання / Панасюк В.М. – Тернопіль: Астон, 2005. – 288 с.

6. Череп А.В. Проблеми обліку і аналізу адміністративних витрат / Череп А.В. // Формування ринкових відносин в Україні.– 2005.– № 9.– С.68-74.

УДК 368.025

УПРАВЛІННЯ РИЗИКОМ У СТРАХУВАННІ

Скидан В.Л., здоб. вищ. осв. ОС «магістр»

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.В. Жиликова**

Державний біотехнологічний університет

Ризик присутній у будь-якій справі. Причому ризики виявляються різним проявом в економічному середовищі, організаційні ризики менеджменту, які не враховуванні або некеровані, то виникає можливість опинитися в банкрутстві, вірогідність дуже висока. Як правило, ігнорування можливих ризиків веде до швидкого погіршення, фінансових показників тому ризик включає в себе фінансову категорію ідентифікацію ризиків є ключем до процесу. Організація починається з ідентифікації всіх ресурсів, необхідних для досягнення цілей і завдань організації, за відділом і за функція або послуга. Ці послуги включають страхування майна організації, відповідальність, персонал і чистий прибуток. На ступінь та величину ризику можна впливати безліч факторів. Вплив здійснюється за допомогою прийомів фінансового менеджменту у сукупності стратегічного планування, і утворюють єдиний механізм управління ризикованим фінансовими операціями, тобто. ризик-менеджмент. Таким чином, ризик-менеджмент є частиною фінансового менеджменту В основі ризик менеджменту лежать цілеспрямований пошук та організація роботи зі зниження ступеня ризику, мистецтво отримання та збільшення доходу у невизначеній господарській ситуації. Мета ризик-менеджменту відповідає цільовій функції підприємництва. Вона полягає в отриманні найбільшого прибутку при оптимальному, прийнятному для підприємця співвідношенні прибутку та ризику. Вимірювання та оцінка ризиків Другим кроком у процесі управління ризиками є вимірювання та оцінка ризику прогнозувати частоту та серйозність майбутніх втрат. Деякі організації зараз ведуть детальну інформацію комп'ютерні дані про всі втрати, включаючи таку

інформацію, як місцезнаходження, час, причина та фінансовий вплив. У багатьох організаціях «звіти про інциденти» стали ключовим елементом виявлення тенденцій втрат. Тенденції також можна знайти в національній статистиці щодо видів збитків, включаючи записи про стихійні лиха в певних географічних районах і дослідження судових рішення у справах про відповідальність. Вимірювання та оцінка включає перегляд внутрішньої політики та процедур, а також вивчення зовнішніх стандартів. [1]

Страховання з позицій ризик менеджменту означає процес, у якому окремі люди чи організації вкладають певні кошти (страхові внески) у страхові компанії, а в разі непередбачених втрат (збитки їх майновим) інтересів) одержують певну договором страховання компенсацію у вигляді страхових виплат. Поглинання полягає у визнанні збитків без відшкодування його у вигляді страховання. Найчастіше – це ризик, ймовірність якого досить мала. Характерною особливістю страхового ринку є непередбачуваність можливий результат, його ризиковий характер. Використання ризику менеджменту у страхованні ділиться на три позиції:

- 1) виявлення економічних наслідків діяльності суб'єктів у ризику;
- 2) оперативне реагування на можливі негативні наслідки діяльності;
- 3) розробка комплексів які врахують ймовірні негативні дій, що вживаються в числових значеннях.

Змістовна сторона ризику менеджменту у страхованні включає такі основні етапи: - підготовчий етап ризику менеджменту, що передбачає порівняння характеристик та ймовірностей ризику, отриманих у результаті аналізу та оцінки ризику; - вибір конкретних заходів, що сприяють усуненню чи мінімізації можливі негативні наслідки ризику. Мета ризик-менеджменту у страховання надання максимальної стійкості страхової компанії за всіма видами діяльності за допомогою лобіювання ризиків у бізнес-процесах страховання та перестраховання, спекулятивних ризиків у бізнес-процесах при інвестуванні активів, власних коштів та резервів.

Таким чином, страхування як сфера підприємництва є відносно молода фінансова сфера в Україні. Функціональне призначення страхування є захист інтересів громадян і компаній від фінансових «коливань» є настільки важливим для сучасного ринку, що без страхування не може існувати будь-яка економіка світу. Управління ризиком є предметом наукового дослідження та практичного застосування в першу чергу саме у страховій справі, що обумовлено декількома чинниками. Страхова компанія крім загальногосподарських ризиків, які притаманні будь якому підприємству, приймає на себе

страхові ризики страхувальників. Ризик є ключовим елементом страхування, тому використання можливостей ризик менеджменту дозволяє ефективно розраховувати тарифні ставки, забезпечує фінансову стабільність страхової компанії і, як наслідок її конкурентоспроможність.

Інформаційні джерела:

1. Ваніна Д.А. Методи управління ризиками в страхових організаціях. Науковий вісник Одеського національного економічного університету. 2015. № 3. С. 16–28.

УДК 005.95

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ЩОДО МЕНЕДЖМЕНТУ ПЕРСОНАЛУ ТА ЙОГО ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ

Тесленко В.А., здоб. вищ. осв.

Науковий керівник – канд. техн. наук, доц. **М.М. Чуйко**
Українська інженерно-педагогічна академія

На сьогодні кадри є одним із найважливіших ресурсів компанії, і тому так потрібні знання та навички грамотного керівництва для того, щоб усі співробітники працювали злагоджено і на благо мети організації. Поняття «управління персоналом» завжди застосовувалося для опису функціоналу управління, що присвячений найму, навчанню, розвитку та забезпеченню безпеки персоналу. Це вид діяльності з управління людьми, який орієнтований на досягнення цілей компанії за рахунок застосування досвіду, праці та навичок цих людей. У цьому процесі управління враховує і рівень задоволеності від праці. Зараз найбільш сучасний підхід до цього терміну передбачає акцентування на вкладі співробітників, які задоволені працею, в досягнення цілей компанії, таких як лояльність клієнтів, зниження рівня витрат, а також рентабельність.

Це зумовлюється новим сучасним поглядом на концепцію управління персоналом. Натомість суперечливому характеру відносин між працівниками та роботодавцями, у разі чого в організації здійснювалася жорстка регламентація процесів взаємодії з персоналом, з'явилася атмосфера співробітництва, для якої характерні такі особливості: націленість на задоволення клієнтів; співпраця невеликими робочими групами; розшарування організаційних